

W. Johansens prædiken palmesøndag

Taler

W. Johansen
Sognepræst

Dato

29. marts 1942

Omstændigheder

Prædikentekst:

Markusevangeliet kapitel 14, vers 3-9

- 1 Der staar ikke fortalt, hvem den Kvinde, der salvede Jesus, var; men vi ved fra de andre Evangelier, at det var Maria, Marthas Søster. Det var Tilbedelsens stærke Følelse, der fyldte hende. Hun vil vise sin Kristendom ved at ofre noget paa Jesus personlig. Derfor kommer hun med sin kostbare Nardussalve.

- Disciplene vil ogsaa vise deres Kristendom, men paa en anden Maade; de vil vise den ved at hjælpe de fattige, altsaa ved Kærlighedsgerninger mod Næsten. Det har Jesus jo ogsaa tilskyndet til, saa det kunde han ikke bebrejde dem. Det kunde kun glæde ham, at de i det praktiske Liv vilde vise, hvad han betød for dem. Deres Iver for at hjælpe de fattige vilde han ikke paa nogen Maade afkøle; men naar han maatte tage Afstand fra det, de sagde, og tage Maria i Forsvar, var det, fordi de gjorde hende aabenlyst Uret.

- 15 Det Hjertelag, der laa bagved det, hun gjorde, var altfor godt og ægte til, at det bare skulde affærdiges med en Bebrejdelse, Jesus var Hjertekender. Han saa klart, hvad der laa bag ved den Handling, og han kunde ikke taale, at det skulde belønnes paa den Maade. Hun skulde ikke have Bebrejdelser, fordi hun vilde vise ham sin Offervilje, og derfor sagde han de Ord: "Lad hende være, hvorfor volder I hende Fortrædeligheder? Hun har gjort en god Gerning imod mig." Han minder dem om, at Kærligheden til ham har mere end een Maade at ytre sig paa, og derfor maa de ikke bebrejde Maria, at hun har valgt en anden Maade end den, der efter deres Mening var den bedste.

- 25 Kristendom kan ytre sig paa begge de to Maader, vi hører om her. Det kan være den tilbedende Følelse, der er mest fremtrædende, saadan som det var med

Maria, og det kan være Omsorgen for Næsten, saadan som det var med
Disciplene, da de syntes, at Pengene burde hellere have været brugt til de fattige.
30 Vi staar her overfor Kristendom med forskelligt Præg. Til sand Kristendom
hører begge Dele.

Det er en daarlig Kristendom, der ikke føler nogen Trang til at ofre noget for
Jesus personlig, og som ikke prøver paa at lade Kærligheden til ham komme for
35 Dagen. Det tyder paa, at der mangler noget i Inderlighed. Det er en daarlig
Kristendom, der fuldstændig mangler den stærke Følelse, der fyldte Maria, og
ikke ser andet deri end Sværmeri. Har man forstaaet en lille Smule af, hvad han
har gjort for os, maa man ogsaa være med i Ønsket om at gøre noget for ham.
Den dybe Følelse overfor Jesus, og den inderlige Hengivenhed, der kommer til
40 Udtryk gennem det, hun gør, er noget, der hører med til sand Kristendom. Det
er en Bestanddel, som ikke maa mangle. Det er det samme, som naar Grev
Zinzendor, Brødreminighedens Stifter, sagde de Ord: "Jeg har kun een Passion
– een Lidenskab – ham, kun ham." Eller naar Pauuls bruger det Udtryk: "At
leve er mig Kristus." Det personlige Forhold til ham maa ikke mangle Varme og
45 Inderlighed. Det er ganske unaturligt, hvis det er Tilfældet. "Vi elske, fordi han
elskede os først," siger Johannes, og det er den normale kristne Tilstand. Det er
et daarligt Tegn, hvis man ingenting føler overfor Jesus; det tyder paa, at man
ikke er berørt af hans Ord, og at man ikke har modtaget noget tydeligt Indtryk
af hans Kærlighed.

50 Det, vi møder hos Maria, er altsaa i høj Grad noget, der hører med til sand
Kristendom, og som altid maa have sin Plads; men det, vi møder hos Apostlene,
er ogsaa noget, der hører med, og som ogsaa altid maa have sin Plads. Det er en
daarlig Kristendom, der ikke bekymrer sig om Næsten, og som ikke har nogen
55 Vilje til at hjælpe i timelig og aandelig Nød. Det er en daarlig Kristendom, der
ser sin Broder lide Nød og lukker sit Hjerte for ham. Om saadan et Menneske
siger Johannes med Rette: "Hvorledes bliver Guds Kærlighed i ham?" og han
føjer til: "Mine Børn! Lad os ikke elske med Ord, ej heller med Tungen, men i
Gerning og Sandhed." 1. Johs. 2, 17-18.

60 Jakob siger ogsaa noget om den Ting: "En ren og ubesmittet Gudsdyrkelse for
Gud og Faderen er dette at besøge faderløse og Enker i deres Trængsel, at holde
sig selv uplettet af Verden." Jak. 1, 27. Og vi maa endelig ikke glemme, hvad
Jesus selv har sagt, at han vil se paa og spørge efter Dommens Dag. Til dem ved
65 hans højre Side lyder det: "Jeg var hungrig, og I gav mig at spise; jeg var tørstig,

og I gav mig at drikke; jeg var fremmed og I tog mig hjem til eder; jeg var nøgen, og I klædte mig; jeg var syg, og I besøgte mig; jeg var i Fængsel, og I kom til mig.” Men til dem ved hans venstre Side lyder det: “Jeg var hungrig, og I gav mig ikke o.s.v.” Math. 25, 31-46. Omsorgen for Næsten ses som den naturlige og nødvendige Frugt af Troen.

Apostlene er altsaa inde paa noget rigtigt, naar de tænker paa de fattige og vil, at de skal hjælpes; men hvad gør de da galt i? De gør, som vi allerede har hørt, galt i, at de bebrejder Maria. De forstaar hende slet ikke. De ser udelukkende paa det Udslag, hendes Kærlighed giver sig, og finder det lidet heldigt; men de ser ikke paa Kærligheden selv og den dybe Følelse, der faar hende til at handle, som hun gør. Men de gør ogsaa fejl i at gøre den Side af Kristenlivet, som de i det Øjeblik er inde paa, til det hele. Begge Dele hører med. Den Side af Kristendommen, som de repræsenterer, da de tænker paa de fattige, er ikke det hele. Den Side, Maria repræsenterer, da hun kommer med sin kostbare Nardussalve, hører ogsaa med.

De har ikke nogen som helst Berettigelse til at skyde den til Side. Den dybe Følelse og Inderlighed, Jesus mødte hos hende, ønskede han ogsaa at møde hos Apostlene, og den Vilje til at tage sig af andre og afhjælpe deres Nød, som han mærkede hos Apostlene, ønskede han ogsaa senere at finde hos Maria. Hun skal ikke nøjes med at komme med sin Nardussalve og give sig hen i Følelsen overfor ham, hun skal ogsaa omsætte sin Kærlighed i de praktiske Ting og de daglige Livsforhold.

Den Kristendomstype, som mest ligner Apostlene skal altsaa ikke se ned paa den, der mest ligner Maria, og omvendt, for ingen af dem er helt rigtig. Det, de repræsenterer hver for sig, er altsammen noget, der hører med til sand Kristendom. Det er først som det skal være, naar Marias Inderlighed og Apostelens praktiske, udadgaaende Virksomhed forenes.

Amen.

100

Kilde

W. Johansen: "Unationale" Prædikener fra Besættelsestiden. A. Olesens Forlag, Aabenraa. 1948

Kildetype

Dokumentation i bogværk

Tags

Anden tekstrække, Danmarks besættelse 1940-1945, Palmesøndag, Prædiken, Prædikener fra 1900-tallet

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/w-johansens-praediken-palmesondag>

110

115

120

125

130

135

140